

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011315
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011315.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2016 prejednal sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

O. O.,

nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom M. N., O. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/111/2015 zo dňa 7. septembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením súdu prvého stupňa bolo trestné stíhanie pre skutok, že obžalovaný O. O. si v presne nezistenom čase, v období od 30.12.2008 do 5.1.2009 prisvojil osobné motorové vozidlo značky X. R. A K N.: Y modrej metalízy, rok výroby 1999, EČ: S., ktoré mu bolo dňa 22.9.2007 zverené v obci D. N. na základe ústnej dohody s poškodenou K. O. za účelom vykonania opravy a výmeny náhradných dielov, a to tým spôsobom, že toto vozidlo bez vedomia a súhlasu poškodenej dal neznámej osobe, čím poškodenej K. O., nar. XX.X.XXXX, bytom M. N., E. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 1.800 €, kvalifikovaný obžalobu prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, č. 1Kv/37/09 zo dňa 27.12.2011 ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák. podľa §§ 290 ods. 1, 281 ods. 2, 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. zastavené, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obžalovanému už právoplatne uložený pre iný trestný čin, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/185/2011 zo dňa 2.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/89/2015 zo dňa 29.2.2016.

Podľa § 281 ods. 3 Tr.por. per analogiam bola poškodená K. O. odkázaná s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote písomne sťažnosť prokurátor. Prokurátor poukázal predovšetkým na to, že Okresný súd Trenčín v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/185/2011 nemohol postupom podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody podľa § 233 ods. 3 Tr.zák. od 7 rokov do 12 rokov o 1/3, pretože tento súd vo viacčinnom súbehu zbiehajúci sa trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.por. uznesením, sp.zn. 2T/185/2011 zo dňa 26.2.2015 vylúčil na samostatné konanie vedené ďalej pod sp.zn. 2T/111/2015. V prípade, že by k tomu nebolo došlo, bolo by

povinnosťou Okresného súdu Trenčín už v pôvodnom konaní pri stanovovaní trestu vychádzať z výmery trestu odňatia slobody od 7 rokov do 16 rokov. Na túto skutočnosť súd prvého stupňa v tomto novom realizovanom konaní neprihliadol pod sp.zn. 2T/111/2015, pretože v novom konaní v prípade ukladania už súhrnného trestu by bolo potrebné vychádzať zo zvýšenej trestnej sadzby postupom podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr.zák., teda u zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 Tr.zák. by musel vychádzať nie z výmery 7 rokov až 12 rokov odňatia slobody, ale z výmery 7 rokov až 16 rokov odňatia slobody. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že v trestnej veci realizovanej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 2T/111/2015 je možné očakávať uloženie prísnejšieho trestu významnejším spôsobom, ako tomu bolo v pôvodnej veci 2T/185/2011. Preto procesný postup podľa §§ 290 ods. 1, 281 ods. 2, 215 ods. 1 písm. a/ Tr.por. spočívajúci v zastavení trestného stíhania pre neúčelnosť neobstojí. Prokurátor ďalej namietal, že v prípade konania hlavného pojednávania by bol obžalovaný O. O. zaviazaný aj k náhrade škody z titulu sprenevery motorového vozidla X. R.. Prokurátor navrhol uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť v celom rozsahu s tým, aby bolo súdu prvého stupňa nariadené vykonať hlavné pojednávanie v predmetnej veci.

V písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora obžalovaný O. O. uviedol, že vzhľadom na právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, rozhodnutie súdu prvého stupňa o zastavení trestného stíhania je správne.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Ako bolo vyššie uvedené, z obsahu sťažnosti prokurátora vyplýva, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zastavení trestného stíhania nesúhlasí z toho dôvodu, že takýmto postupom došlo k „zmareniu“ možnosti uložiť obžalovanému O. O. „zvýšený trest odňatia slobody“ podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. vo vzťahu k jeho právoplatnému odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/185/2011 zo dňa 2.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/89/2015 zo dňa 29.2.2016.

S týmto názorom prokurátora sa však senát nadriadeného súdu nestotožnil. Prokurátorovi zrejme uniklo pozornosti, že už v pôvodnom konaní Okresného súdu Trenčín pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, 3 Tr.zák. pod sp.zn. 2T/185/2011 (Krajský súd v Trenčíne, sp.zn. 23To/89/2015) bol obžalovanému O. O. právoplatne uložený trest odňatia slobody vo zvýšenej sadzbe trestu odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. Vyplýva to nielen z použitých ustanovení §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr.zák. vo výroku o treste, ale aj z výmery uloženého trestu odňatia slobody - 13 rokov. Výmera trestu odňatia slobody uvedená v Osobitnej časti Trestného zákona pri zločine podľa § 233 ods. 3 Tr.zák. má pritom hornú hranicu odňatia slobody - 12 rokov. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že obžalovanému O. O. bol v predchádzajúcom trestnom stíhaní právoplatne „zvýšený“ trest odňatia slobody v trestnej sadzbe určenej podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., a to aj bez toho, že by mu bol v tomto pôvodnom konaní ukladaný trest aj za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák., ktorý je predmetom tohto konania.

S vytýkanou chybou v sťažnosti prokurátora sa preto senát nadriadeného súdu nestotožnil.

Súčasne sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že trest, ku ktorému môže viesť toto trestné stíhanie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák. (trestná sadzba odňatia slobody do 2 rokov), je celkom bez významu popri treste odňatia slobody vo výmere 13 rokov, ktorý bol už obžalovanému pre iný trestný čin právoplatne uložený. V tomto inom konaní bol obžalovanému uložený trest o 1 rok vyšší, ako je horná hranica trestnej sadzby uvedená v § 233 ods. 3 Tr.zák. (použitie § 41 ods. 2 Tr.zák.)

K námietke prokurátora z pohľadu potreby rozhodnutia o náhrade škody v trestnom konaní, je potrebné uviesť, že ustanovenia § 281 ods. 2 Tr.por. o zastavení trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. neukladajú orgánom činným v trestnom konaní ani súdu povinnosť osobitne pri tomto postupe prihliadať na uplatnený nárok na náhradu škody. Tento záver vyplýva aj z ustanovenia § 281 ods. 3 Tr.por., ktoré odkázanie poškodeného v takomto prípade na civilný proces (súd prvého stupňa nesprávne uviedol civilné konanie) výslovne prikazuje.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.